

WIND

W

De oostenwind in de notenboom
de wind in de kastanje.
Is het dezelfde elke herfst
of steeds een andere?

Hij richt het ijzer op ons dak,
en draalt beneden bij het pad,
roert zich met wisselend humeur
in perken vol gevallen blad.

Als hij gaat liggen zoekt hij mij:
de plaats van zijn verwaaide kracht,
het oog van een voorbije storm.

Reneé van Riessen

IJSSELZICHT

IJ

geurig van binnenkomst, grijs
van eeuwen stuwt de watersleep
langs uiterwaarden, dijkbeschoeiing,
kribben en de kademuur:

altijd eender, in verandering
zichzelf gelijk, geruste bedding
voor een woelen onbedaarlijk,
de popelende optocht richting zee.

staande aan de wallekant
stroomopwaarts, naar de hoge verte
wend ik de blik: de grauwe loper,
uitgerold, leidt mijn gedachtengang

tot aan de einder en voorbij
daaraan, de Rijn, de gletsjerbron,
van opkomst, macht en het vergaan
tot aan de monding, hunkerend gezocht.

hetzelfde weeïg zoet aroom
rook elk geslacht dat vóór mij ging
langs deze oeverzoom en zag
de zwanen, brug, de pluimrietkragen,

Seveningen: het landschap hield zich
groot, ook waar het mij ontbrak,
en in dit stromen, ondertussen,
ging het ik al bijna op.

Jeroen Kummer